

Warszawa, 26 marca 2014 r.

Sieć Obywatelska – Watchdog Polska

ul. Ursynowska 22/2

02-605 Warszawa

125/SO/SOWP/2014/SOKBT

Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

ul. Przy Rondzie 5

31-547 Kraków

Dotyczy: OSW-II-0771-23/14

Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa

Wzywamy Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury do usunięcia naruszenia prawa w postaci wyznaczenia kosztów udostępnienia informacji publicznej.

Pismem z 25 marca 2014 r., znak OSW-II-0771-23/14, wyliczono nam koszty udostępnienia informacji publicznej w wysokości 11.578,71 zł.

Uprzejmie informujemy, że wysokość wyliczenia kosztów udostępnienia informacji publicznej nie znajduje ona ani podstaw prawnych, ani też faktycznych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 ww. ustawy organy dysponujące majątkiem publicznym zobowiązane są udostępniać informację w szczególności o majątku publicznym, którym dysponują obejmującym również obciążenia. Powyższe wynika z faktu, iż w myśl art. 33 ust.

1 ustawy o finansach publicznych „Gospodarka środkami publicznymi jest jawna”. Tym samym zawieranie umów na prowadzenie szkolenia dla aplikantów przez KSSiP stanowi informację publiczną, która to informacja winna zostać zamieszczona na BIP KSSiP z uwagi na konieczność zapewnienia jawności gospodarowania środkami publicznymi.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, dostęp do informacji publicznej jest **bezpłatny**, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1. Tym samym ustawa o dostępie do informacji publicznej pozwala na odstępnie od zasady bezpłatnego udzielenia informacji na wniosek (art. 10 ust. 1 ww. ustawy), ale tylko w wypadku opisanych w art. 15 ust. 1 tej ustawy. Przepis art. 15 ust. 1 wskazuje, iż jeżeli w wyniku udostępnienia informacji publicznej na wniosek podmiot obowiązany do udostępnienia ma ponieść **dodatkowe koszty** związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, podmiot ten może pobrać od wnioskodawcy opłatę w wysokości odpowiadającej tym kosztom. Ustalając tę opłatę, podmiot zobligowany jest starannie rozważyć, czy w danym przypadku, w związku ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia informacji lub koniecznością jej przekształcenia, należy obciążyć wnioskodawcę opłatą za udzielenie informacji publicznej (wyrok NSA z dnia 12.09.2013 r. I OSK 833/13). Wysokość pobieranych przez organ opłat ma za każdym razem odpowiadać poniesionym przez organ **rzeczywistym dodatkowym kosztom** udostępnienia informacji publicznej w związku ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia informacji lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku. Kwestia pobrania opłat za udostępnienie informacji publicznej na mocy art. 15 ust. 1 ustawy ma oczywiście charakter uznaniowy, gdyż z jego treści wynika jedynie możliwość, a nie obowiązek, ich ustalenia i to przy spełnieniu dodatkowej przesłanki, jaką jest "**poniesienie dodatkowych kosztów**" (por. np. wyrok NSA z dnia 13.06.2005 roku, I OSK 69/05; wyrok WSA w Lublinie z dnia 8.04.2010 roku, II SA/Lu 44/10; wyrok WSA w Szczecinie z dnia 28.02.2008 roku, II SA/Sz 1094/07, wyrok WSA w Łodzi z dnia 30.11.2006 roku, II SA/Łd 667/06, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5.01.2006 roku, IV SA/Wr 922/04 i inne, wszystkie powołane orzeczenia dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przenosząc powyższe na Państwa wezwanie należy stwierdzić, iż:

1. wskazywana przez Państwa pozycja dotycząca wynagrodzenia pracowników „2. 7 (pracowników) * 65 (godzin) * 25 zł (roboczo-godzina) = 11.375 zł” nie znajduje

zatem żadnych podstaw prawnych. **Jeżeli bowiem organy obowiązane są do udostępnienia informacji publicznej muszą one przewidywać konieczność jej udostępnienia, w tym poprzez właściwą organizację i zasób kadrowy, w szczególności w sytuacji, w której pomimo obowiązywania centralnego repozytorium (art. 9 ustawy) nie udostępniają informacji w BIP.** Przenoszenie tym samym na wnioskodawcę ciężaru wynagrodzenia pracowników organu zobligowanego ustawowo do udzielenia informacji publicznej jest zatem działaniem bezprawnym, albowiem nie wypełnia przesłanki „konieczności poniesienia dodatkowych kosztów” wskazanych w art. 15 ust. 1 ustawy (porównaj: (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20.10.2004 r. sygn. akt IV SA/Wr 505/04, wyrok WSA w Warszawie z dnia 8.12.2010 r., sygn. akt II SAB/Wa 113/10 i inne);

2. odgórne określenie kwoty związanej z koniecznością anonimizacji umów poprzez wskazanie kosztu: „18,3(paczek) * 11,13 zł = 203,71 zł” również nie znajduje uzasadnienia, albowiem „anonimizacji” podlegają jedynie dane dotyczące adresu zamieszkania sędziów, którzy jako funkcjonariusze publiczni nie są chronieni co do danych dotyczących ich imienia i nazwiska i sprawowanej funkcji, oraz dane osób prywatnych w pełni, które to dane zamieszczane są w umowach co do zasady jedynie na str. 1 umowy. Tym samym brak jest konieczności wykonywania kserokopii 3 stron umowy, w szczególności niezawierających danych podlegających anonimizacji. Obarczanie zatem wnioskodawcy kosztami wykonania kserokopii stron, wykonanych jedynie w celu ułatwienia sobie odpowiedzi nie mieści się w przesłankach art. 15 ust. 1 ustawy;
3. również określenie kwoty paczki papieru w wysokości „11,13 zł” w wysokości wyższej niż stawki komercyjne (obecnie istnieje możliwość zakupu ryzy papieru za kwotę ok. 10 złotych.

Jedynie na marginesie należy wskazać, iż standardem jest obecnie korzystanie z programów pozwalających na anonimizację danych bez konieczności wykonywania wielokrotnie kserokopii. Niejako również uprzedzając ewentualną argumentację pragniemy wskazać, iż niezasadne jest powoływanie się na przyszłość na wyrok NSA z dnia 13.06.2005 r. I OSK 69/05, albowiem nie przesadzał on o możliwości ustalenia opłaty za prace w nadgodzinach, a jedynie zawierał stwierdzenie, że „Także nie można uznać zasadności ostatniego ze sformułowanych w podstawach skargi kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 15 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Z przepisu tego wynika, iż można pobierać taką

opłatę wyłącznie w wysokości odpowiadającej dodatkowym kosztom związanym ze wskazanym we wniosku o udostępnienie informacji lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku. W żadnym przypadku nie można uznać, że stawka określona w § 3 ust. 1 lit. g zarządzenia mieści się w tej kategorii dodatkowych kosztów. Trafnie określono tę stawkę w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji jako stawkę ryczałtową, która nie dotyczy pracy w godzinach nadliczbowych "nadgodzinach", jak określono ją w skardze kasacyjnej". Tymczasem wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20.10.2004 r. sygn. akt IV SA/Wr 505/04 wyraźnie wskazał, iż „Niezależnie jednak od powyższego Wojewódzki Sąd Administracyjny zauważa, że nawet wskazanie, iż tą regulacją wprowadzono stawkę za pracę w godzinach nadliczbowych, zarządzenie i tak przekraczałoby treść normy ustawowej zawartej w art. 15 ust. 1, która zezwala na pobieranie rzeczywistych kosztów powstałych w wyniku szczególnego sposobu udostępniania informacji publicznej”.

Ostatecznie należy wskazać, że przesłane powiadomienie nie spełnia wymogów art. 15 ust. 2 ww. ustawy, albowiem brak jest w nim pouczenia w zakresie „Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek”. Jednocześnie przepis ten nie zezwala na wzywianie do uiszczenia opłaty, albowiem nie przewiduje automatyzmy działania organów pozostawiając tym samym możliwość podjęcia decyzji przez wnioskodawcę co do „zmiany w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek”.

Mając powyższe na względzie uprzejmie podtrzymujemy wniosek, wskazując na konieczność podania ewentualnie (po uprzednim rozważeniu ewentualnego odstąpienia od obarczania wnioskodawcy kosztami) rzeczywiście poniesionych dodatkowych kosztów, jednakże nie obejmujących wynagrodzenie pracowników KSSiP.

Mając na względzie powyższe niniejsze wezwanie jest uzasadnione.